

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **Z. P.**, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 6/2, Praha 2, o žalobě proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 5. 2015, č. j. 7To 216/2015, v řízení o kasační stížnosti podané A. H. proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 8. 2015, č. j. 10 A 126/2015 – 5,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud dne 25. 9. 2015 obdržel kasační stížnost, kterou jménem žalobce podal jeho zmocněnec pro řízení před Městským soudem v Praze A. H. Domáhá se zrušení shora označeného usnesení městského soudu, kterým byla odmítnuta žaloba směřující proti jinému usnesení městského soudu ze dne 26. 5. 2015, sp. zn. 7 To 216/2014, kterým byla podle § 148 odst. 1 písm. c) zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), zamítnuta stížnost proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ve věci pod sp. zn. 44 T 44/2014. Ze spisového materiálu vyplývá, že pan A. H. byl zmocněn k „*zastupování ve věci správní žaloby proti usnesení ČR - Městského soudu v Praze, ze dne 26. května 2015, č. j. 7 To 216/2015*“. Sám žalobce kasační stížnost nepodal.

Podle § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“), domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak. Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pak platí, že soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

A. H. nebyl účastníkem řízení před městským soudem. Ke kasační stížnosti pak nedoložil plnou moc, která by ho výslovně opravňovala k jejímu podání jménem žalobce. Nejvyššímu správnímu soudu je současně z úřední činnosti známo, že pan A. H. není advokátem. Není proto oprávněn žalobce v řízení o kasační stížnosti zastupovat. Za dané situace Nejvyšší správní soud ani nevyzýval žalobce k doplnění příslušné plné moci, protože je zjevné, že tato kasační stížnost byla za všech okolností podána osobou neoprávněnou.

Z výše uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podanou A. H. podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3, větou první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba (zde kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. listopadu 2015

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu